

ת"ד 12086/06/17 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

ת"ד 12086-06-17 מדינת ישראל ואח' נ' פלוני

לפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא טל תדמור-זמיר
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם פלוני

גזר דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום, שלאחר תיקונו ייחס לו עבירות של נהיגה בשכרות, נהיגה בקלות ראש, התנהגות שגרמה נזק לרכוש או לגוף, נהיגה כשברמזור אור אדום, נהיגה בזמן פסילה ונהיגה ללא ביטוח.

תחילה כפר הנאשם בעובדות כתב האישום אולם אף בטרם נקבע מועד לשמיעת הראיות, הודיע הנאשם כי הוא מבקש לחזור בו מהכפירה ולהודות, הן בתיק דנן (להלן: "**התיק העיקרי**") והן בתיק נוסף שעניינו זהה ונקבע אף הוא לשמיעת ראיות בפני מותב אחר (תתע"א 1594-03-17, להלן: "**תיק הצירוף**"). לאחר שהנאשם חזר מהכפירה גם בתיק הצירוף, הוא הורשע, על פי הודאתו, בשתי עבירות של נהיגה בשכרות, ובעבירות של נהיגה בפסילה, נהיגה כשברמזור אור אדום, נהיגה בקלות ראש, ללא ביטוח והתנהגות שגרמה נזק לרכוש או לגוף.

כתבי האישום

1. **מעובדות כתב האישום בתיק העיקרי** עולה כי בתאריך 5.3.17 בשעה 10:31, נפסל הנאשם מנהלית על ידי קצין משטרה לתקופה של 30 ימים והפקיד את רישונו בפני הקצין. חרף האמור, כ-10 שעות לאחר מכן, נהג הנאשם ברכב פרטי בחיפה והגיע לצומת הרחובות רודיק והקטר. בצומת קיימת מערכת רמזורים תקינה, האור בכיוון נסיעת הנאשם היה אדום, ברם הנאשם נהג בקלות ראש בכך שנכנס לצומת בניגוד לאור האדום ברמזור, חסם את דרכו של רכב שהגיע מרחוב הקטר ושני כלי הרכב התנגשו (להלן: "**התאונה**"). כתוצאה מהתאונה כלי הרכב המעורבים ניזוקו.

באותן נסיבות נהג הנאשם כשהוא שיכור, בכך שבדגימת דם שניטלה ממנו נמצא אלכוהול בריכוז של 229 מיליגרם לכל 100 מיליליטר וללא פוליסת ביטוח תקפה.

2. **מעובדות כתב האישום בתיק הצרופ** עולה כי בתאריך 4.3.17 סמוך לשעה 23:32 נהג הנאשם ברכב פרטי ברחוב יד לבנים בחיפה בהיותו שיכור, בכך שבדוגמת אויר נשוף שלו נמצא ריכוז אלכוהול של 805 מיקרוגרם בליטר אחד של אויר נשוף.

תסקירי שירות המבחן

בעניינו של הנאשם התקבלו שני תסקירים.

3. **התסקיר מיום 5.12.18** מלמד כי הנאשם בן 39, גרוש ואב לילדה בת 16 שמתגוררת עם אמה ברוסיה. עוד עולה מהתסקיר כי הנאשם השלים 9 שנות לימוד ובארץ מוצאו הוא עבר הכשרה כטכנאי אלקטרוניקה, עבד במקצוע אותו רכש והחל בלימודי הנדסת אלקטרוניקה, אולם לא סיים אותם בשל החלטתו לעלות לישראל. הנאשם עלה לארץ בשנת 2003 ולא השלים את לימודיו באולפן, בשל הרצון לסייע לאמו בפרנסה. בהמשך הוכשר כמפעיל CNC בישראל ושמר על יציבות תעסוקתית, הגם שהחליף מקומות עבודה. הנאשם תיאר את תקופת ההסתגלות כתקופה קשה ומסר כי עד היום חוג חבריו מצומצם והוא אינו דובר את השפה העברית.

הנאשם דיווח לשירות המבחן על שימוש בכדורי הרגעה פסיכיאטריים, לפי הצורך, ללא פיקוח וללא ליווי רפואי ובהתייחס לשימוש באלכוהול, הנאשם התקשה לראות עצמו כמכור.

בהתייחס לעבירות שבהן הורשע, הנאשם אמנם הודה במיוחס לו, אך הסביר כי נהג תחת השפעת אלכוהול על רקע מצוקה בה היה שרוי, בעקבות סכסוך עם גרושתו השנייה ובשל מצבו הנפשי הירוד. שירות המבחן ציין כי הנאשם נתן הסבר זהה אף בעבר, כשנדון בגין עבירה דומה והתרשם כי הנאשם נעדר הבנה ביחס למסוכנות שבהתנהגותו וניכר כי הוא נוטה להשליך את האחריות על נסיבות חייו המורכבות, תוך גילוי קושי בוויסות דחפיו ותוך התעלמות מגבולות החוק.

בהתחשב בכל אלה, בהעדר גבולות פנימיים לנאשם, נוכח החזרתיות שבמעשיו, השימוש הבעייתי בחומרים ממכרים והתעלמותו של הנאשם מהתמכרותו, שירות המבחן התרשם מקיומו של פוטנציאל להתנהגות בלתי מאוזנת ומסוכנת והעריך כי קיימת סבירות גבוהה להישנות העבירות.

בנסיבות אלה, ונוכח העובדה כי הנאשם שלל נזקקות טיפולית בתחום ההתמכרויות, שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית בעניינו והביע דעתו כי יש להטיל עליו ענישה הרתעתית משמעותית בדמות מאסר בפועל.

4. בדיון מיום 10.12.18 טען ב"כ הנאשם כי נפלו אי הבנות במהלך הפגישה של הנאשם עם שירות המבחן והצהיר כי הנאשם מוכן ונכון להשתתף בהליך טיפולי. בית המשפט נאות ליתן לנאשם הזדמנות נוספת להוכיח את נכונותו להשתלב בהליך טיפולי ודחה את הדיון לקבלת תסקיר משלים.

5. **בתסקיר המשלים מיום 21.3.19** דווח כי אמו של הנאשם חזרה להתגורר בישראל, עם הנאשם, ומחמת מצבה הבריאותי הרעוע הוא המטפל העיקרי בה. כן דווח כי הנאשם תיאר מצב כלכלי קשה. בהתייחס לשימוש באלכוהול, הנאשם מסר כי הוא אינו מצוי במשבר ולכן אין לו צורך באלכוהול בשלב זה של חייו והתייחס באופן מאד קונקרטי להשלכות שעלולות להיות לחוויות משבריות בחייו. עוד מסר הנאשם כי הקשר הזוגי הנוכחי שלו משמעותי עבורו ושירות המבחן ציין כי זוגתו התייצבה לשיחה עם קצין המבחן ותיארה אדם נורמטיבי, ללא קשיי תפקוד, שאינו צורך באלכוהול.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מעוניין להדגיש את החלקים המתפקדים בחייו, מתוך עיסוק במחיר שהוא עתיד לשלם בגין עבירות התנועה וחזר על הערכתו כי גם בעת הזו קיימת מסוכנות להישנות ביצוע עבירות דומות בעתיד, בהתבסס על חוסר יכולתו של הנאשם לבחון לעומק מה הוביל אותו לנהיגה בשכרות וכיצד יוכל להימנע מכך בעתיד.

הנאשם מצדו שב ושלל צורך טיפולי, בציינו כי הוא אינו צורך כיום באלכוהול.

בנסיבות, שירות המבחן הביע דעתו כי אין מקום להמלצה על ענישה או שיקום בקהילה.

טיעוני הצדדים וראיות לעונש

6. **ב"כ המאשימה** הפנה לעובדות שני כתבי האישום שבהם הודה הנאשם והדגיש כי העבירות בתיק העיקרי בוצעו יממה אחת בלבד לאחר שהנאשם נתפס כשהוא נוהג בשכרות ונפסל על ידי קצין. ב"כ המאשימה טען כי מדובר בעבירות חמורות, הפנה לעברו התעבורתי של הנאשם, הגיש את גזר הדין בגין הרשעתו הראשונה של הנאשם, בהפנותו לטיעוני הנאשם לעונש שם וטען כי מדובר בנאשם רציוניסטי, שאינו מכבד החלטות, לא של בית המשפט ולא של קציני משטרה. ב"כ המאשימה הפנה לתסקירים, לרושם של שירות המבחן מהנאשם, לפסיקה - כדי ללמד על העונש הראוי בנסיבות העניין, לסעיף 40א(ב)(2) לפקודת התעבורה וביקש להטיל על הנאשם מאסר שלא יפחת מ-12 חודשים ופסילה שלא תפחת מחמש שנים, לצד עונשים נלווים.

7. **ב"כ הנאשם** הדגיש כי הנאשם ביצע את העבירות שבהן הורשע על רקע של מצוקה נפשית ומתוך שיקול דעת מוטעה והיסח הדעת. כן טען כי אין מדובר במעשים שקדם להן תכנון ולמעשה מדובר בעבירות שבוצעו באותו יום. ב"כ הנאשם הפנה לתסקירי המבחן וטען כי מדובר בהמלצה בלבד ובית המשפט, שמופקד על שיקולים נוספים, אינו מחויב לה. כן טען שהנאשם פתח דף חדש בחייו, כפי שניתן היה להתרשם מעדויות האופי מטעמו (הוגש גם מכתב ממנהל הייצור במפעל), מצא זוגיות חדשה, תומך באמו, שמצבה הבריאותי התדרדר לאחרונה והעבירות שבוצעו אינן מאפיינות את דרך חייו. כן הציג מסמך כדי ללמד על מצבו הכלכלי של הנאשם. בהתייחס לעברו של הנאשם, ב"כ הנאשם טען כי מדובר בעבירת שכרות משנת 2007 וחלף זמן רב מאז. כן הוסיף כי הנאשם פסול מנהלית מיום 4.3.17 ולאחר מכן על פי החלטת בית המשפט, למעשה אינו נוהג מזה שנתיים והפסילה הובילה לפיטוריו ממקום עבודתו הקודם. ב"כ הנאשם הדגיש את הודאת הנאשם, טען כי לשליחתו למאסר בפועל עלולות להיות השלכות קשות על הנאשם ובני משפחתו וביקש להסתפק בפסילה בפועל לתקופה משמעותית, לצד קנס. לחילופין, ביקש שאם יוטל מאסר, ניתן יהיה לרצותו

בעבודות שירות.

8. מטעם הנאשם העידו מספר עדי אופי. אביא תמצית העדויות להלן.

מר מיכאל עמוס כהנוב - מנהל עבודה בחברה שבה עובד הנאשם - העיד כי הוא מכיר את הנאשם מזה כשנה וחצי כאדם חרוץ, רציני, עומד בזמנים, מסתדר עם האנשים ולמעשה הוא מכיר אותו רק לטובה.

מר אנטון קז'דן - מנהלו הישיר של הנאשם - העיד כי הנאשם בעל מקצוע שקשה למצוא כמותו, הוא התקדם בעבודה, אחראי, חרוץ ורוצה לעזור לכולם. עוד העיד כי יחסיו עם חבריו לעבודה מצוינים והוא לא נעדר מהעבודה.

גב' אדלה בראל - בת זוגו של הנאשם מזה כשנה - העידה כי הנאשם אדם טוב, אינו שותה, התקבל במשפחתה, מטפל באמו חולת הסרטן ומסייע בגידול ילדיה שלה.

גב' טטיאנה קוטקוב - אמו של הנאשם - העידה כי יש לה 2 ילדים, בתה בקנדה ולולא הנאשם היא לא יודעת היכן היתה נמצאת עם כל בעיות הבריאות שלה. האם סיפרה כי מצבה הרפואי התדרדר, התפקוד שלה בבית אפסי והכל נופל על הנאשם. כן ציינה כי היא מבינה שהנאשם עשה מעשה שאינו הולם, אך היא מבקשת לתת לו הזדמנות. האם הוסיפה כי מאז שהנאשם נפרד מאשתו הוא אינו שותה, יש לו עבודה שהוא אוהב, הוא מצא זוגיות חדשה ועלה על דרך המלך.

9. **הנאשם** אמר שהוא מאוד מצטער על מה שעשה, מבין את החומרה שבמעשיו ומבקש רחמים, כי המון אנשים קרובים תלויים בו.

מתחם העונש ההולם את נסיבותיו של התיק דבן

10. אשר לחומרת העבירה והפגיעה בערכים המוגנים - העבירות שבהן הורשע הנאשם הן עבירות חמורות ומסוכנות כל אחת כשלעצמה, וודאי שבהצטרותן יחד, שכן הן מסכנות לא אך את הנהג עצמו, אלא את כלל המשתמשים בדרך ולכן פוגעות בביטחון הציבור בכללותו. בית המשפט העליון עמד בשורה ארוכה של פסקי דין על חומרת העבירה של נהיגה בשכרות וקבע כי זו מחייבת ענישה מחמירה ומרתיעה, כחלק ממדיניות המאבק בתאונות הדרכים ומניעת הקטל בכבישים. כך, לדוגמא, ציין כבוד השופט רובינשטיין ברע"פ 8135/07 **אהוד גורן נ' מ"י** (11.2.09):

"לא יתכן חולק כי השכרות היא אחת מאמות כל חטאת בתחום התעבורה. הנהג שיכור מסכן לא רק את עצמו, אלא את כל סביבתו בכביש ואף הולכי רגל, ואין צורך להכביר מלים על

כך. תופס הגה והוא שיכור - הוא כמכונת מוות נעה. המחוקק נתן לכך ביטוי ברור בצורות שונות. על כן, ראוי מאבקן של רשויות האכיפה להגשים את רצון המחוקק, ובתי המשפט מצווים לתת לכך יד".

(ראו גם את רע"פ 2508/11 **רומן סמולנסקי נ' מדינת ישראל** (30.3.11)).

אף המחוקק נתן דעתו לחומרת העבירה של נהיגה בשכרות, בקבעו בצדה פסילת מינימום לתקופה של שנתיים ימים ובנסיבות מסוימות אף לתקופה ממושכת יותר.

אשר לעבירה של נהיגה בפסילה - נקבע בפסיקה כי יש בה לא רק דופי פלילי, אלא אף דופי מוסרי כפול, סיכון מובהק לעוברי דרך וכן קשיים במימוש פיצויים בעקבות תאונות דרכים, אם יהיו תוצאה של אותה נהיגה (ראה למשל רע"פ 665/11 **אבו עמר נ' מדינת ישראל** (24.1.11)). ברע"פ 2221/11 **הראל נ' מדינת ישראל** (14.3.11) נקבע כי על בית משפט לשלוח מסר ברור וצלול, לפיו בעבירה של נהיגה בזמן פסילה ינקוט בית המשפט במדיניות ענישה מחמירה המשקפת את הסכנה הטמונה בעבירה זו לציבור הרחב.

11. אשר למדיניות הענישה הנוהגת - עיון בפסיקה מלמד כי עבירה של נהיגה בשכרות כוללת רכיב של מאסר, לצד פסילה ממושכת, תלוי בנסיבות כל מקרה ובעבירות הנלוות לה.

כך למשל, ברע"פ 1287/16 **משה אבודרהם נ' מדינת ישראל** (16.4.18) בית המשפט העליון אישר גזר דין של בית המשפט לתעבורה, שבו הוטלו על הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל (6 חודשי מאסר על תנאי הופעלו בחופף), 12 חודשי מאסר על תנאי, פסילה בפועל לתקופה של 36 חודשים (10 חודשי פסילה על תנאי הופעלו בחופף), 6 חודשי פסילה על תנאי וחתימה על התחייבות בסך 150,000 ₪, בצינו כי הוא אינו סוטה ממדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים.

ברע"פ 8261/14 **אלחרר מרדושי נ' מדינת ישראל** (8.12.14) נדון עניינו של נאשם שבדוגמה של אוויר נשוף שלו נמצא ריכוז של 375 מיקרוגרם אלקוהול בליטר אחד של אוויר נשוף. בית המשפט לתעבורה גזר על הנאשם חודשיים מאסר בעבודות שירות, 7 חודשי מאסר על תנאי, פסילה לתקופה של 24 חודשים, פסילה על תנאי בת 4 חודשים וקנס בסך 1,500 ₪. הנאשם הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי וביקש לבטל את רכיב המאסר, ברם בית המשפט המחוזי דחה את הערעור, בצינו שהמתחם שקבע בית המשפט לתעבורה (החל ממאסר על תנאי) חורג לקולה ועליו להתחיל ממאסר בעבודות שירות. בר"ע שהגיש הנאשם לבית המשפט העליון נדחתה אף היא.

ברע"פ 8013/13 **אמיר מסעוד נ' מדינת ישראל** (18.12.13), שאליו הפנה ב"כ המאשימה, דובר בנאשם שנהג בפסילה, ללא ביטוח תקף וכשרישיון הנהיגה פקע יותר מ-12 חודשים. בית המשפט לתעבורה קבע מתחם שנע בין 7-20 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים וגזר על הנאשם שנת מאסר בפועל ושנת מאסר על-תנאי, פסילה למשך ארבע שנים, ופסילה על-תנאי לששה חודשים. ערעורו של הנאשם על חומרת העונש נדחה על ידי בית המשפט המחוזי ובר"ע שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה אף היא.

ברע"פ 8253/10 **שלמה גיא נ' מדינת ישראל** (9.1.11) דובר בנאשם שנהג בזמן פסילה, ללא רישיון נהיגה

תקף (משך 20 שנה) וללא ביטוח. בית המשפט לתעבורה גזר על הנאשם שישה חודשי מאסר על תנאי ו-3 חודשי פסילה בפועל, לצד עונשים נלווים. המדינה ערערה על קולת העונש ובית המשפט המחוזי קיבל את הערעור, בציינו כי הנאשם הפך את הנהיגה ללא רישיון ל"מפעל חיים" והטיל עליו מאסר בפועל לתקופה של שנה, ופסילה בפועל לתקופה של 3 שנים, לצד עונשים נלווים. בר"ע שהגיש הנאשם לבית המשפט העליון נדחתה.

בת"ד (חד') 6363-11-13 **מדינת ישראל נ' מנגשה** (ניתן על ידי ביום 29.9.14) דובר בנאשם שנהג כשהוא פסול לנהיגה, התנגש במעקה ביטחון שהפריד בין שני נתיבי נסיעה בכביש החוף, גרם לתאונה עצמית וסרב למסור דגימת דם. מכאן גם נקבע כי נהג בהיותו שיכור. קבעתי מתחם שנע בין מאסר בפועל לתקופה של מספר חודשים, ובין מאסר בפועל לתקופה של 18 חודשים, לצד עונשים נלווים ובסופו של יום גזרתי על הנאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, 7 חודשי מאסר על תנאי, 10 שנות פסילה בפועל וקנס.

בפל"א (חי') 5277-05-17 **מדינת ישראל נ' קלפון** (ניתן על ידי ביום 5.3.18) דובר בנאשם שנהג בפסילה, בהיותו שיכור (מכח סירוב), כשרישיון הנהיגה שלו פקע וללא ביטוח. קבעתי כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר בן חודשים ספורים, שיכול וירוצה בעבודות שירות, ובין מאסר שיכול ויגיע כדי 18 חודשים, ובין 2-4 שנות פסילה בפועל, לצד עונשים נלווים. בסופו של יום גזרתי על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 5 חודשים (הופעלו מאסרים מותנים, חלקם במצטבר וחלקם בחופף, כך שסה"כ הוטל על הנאשם מאסר לתקופה של 10 חודשים), 7 חודשי מאסר על תנאי ו-30 חודשי פסילה בפועל (הופעלו פסילות על תנאי).

אשר לפסקי הדין אליהם הפנה ב"כ הנאשם - לא מצאתי שיש בהם כדי ללמד לענייננו. בבג"ץ 681/12 **גרינשפן נ' מדינת ישראל** (19.9.12) נדונה שאלת קבלת הסדר טיעון מקל שחתמה התביעה המשטרית עם הדורס, שלא כבענייננו, ובע"פ 8529-10 **דוד אלוני נ' מדינת ישראל** (28.4.11) דובר בנאשם שהורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של גרימת מוות ברשלנות ובעבירה של נהיגה בשכרות. במסגרת ערעור הנאשם זוכה מעבירת הגרם מוות ונותרה הרשעתו בנהיגה בשכרות.

12. אשר ל**נסיונות ביצוע העבירות בתיק העיקרי ובתיק הצרף** - עסקינן בשתי עבירות של נהיגה בשכרות, שבוצעו תוך פרק זמן קצר של פחות מיממה, כאשר בין נהיגה אחת לשנייה, הנאשם נפסל על ידי קצין משטרה לתקופה של 30 יום והוא אף מסר לקצין את רישיונו. בפעם הראשונה הנאשם נהג כשריכוז האלכוהול באוויר נשוף שלו גבוה פי ארבע מהמותר (805 מיקרוגרם בליטר אוויר נשוף) ובפעם השנייה נהג הנאשם כשריכוז האלכוהול בדמו גבוה פי ארבע מהמותר (229 מיליגרם ל-100 מיליליטר). כאילו לא די בזאת, הנאשם נהג כשהוא פסול מלנהוג, בקלות ראש, תוך שהוא חוצה צומת ברמזור אדום וגורם לתאונת דרכים, שאך בנס לא גרמה לפגיעה בגוף. בנסיונות האמורות, סבורה אני כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים הינה גבוהה.

13. ב"כ המאשימה הפנה להוראת סעיף 40א (ב)(1) ו-(2) לפקודת התעבורה, התשכ"א -1961 (להלן: "**הפקודה**"), כדי לתמוך טענתו בדבר מתחם העונש ההולם. דא עקא, שעיון בסעיף מלמד כי הוא לא חל בענייננו. אסביר. סעיף 40א (ב)(2) לפקודה מפנה לס"ק (1), שמציב תנאי מקדמי, לפיו בחמש השנים שקדמו להרשעת הנאשם בתיק דנן, עליו להיות מורשע לפחות פעמיים על עבירה לפי התוספת העשירית לפקודה כדי שניתן יהיה להטיל עליו

פסילה שלא תפחת משנתיים. עברו של הנאשם (אליו אתייחס בהרחבה בהמשך) מלמד כי בחמש השנים שקדמו לביצוע העבירות בתיק דנן, הוא הורשע פעם אחת בלבד, בעבירה לפי סעיף 10 לפקודה. בנסיבות, אני סבורה כי סעיף 40א לפקודה אינו יכול לשמש לענייננו.

14. בהתחשב במכלול הנתונים והנסיבות שפורטו לעיל, אני בדעה כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר בפועל, שיכול וירוצו בעבודות שירות, ובין מאסר בפועל לתקופה של 18 חודשים, לצד פסילה בפועל שנעה בין 3-6 שנים ולצד עונשים נלווים.

השיקולים לקביעת עונשו של הנאשם שלפני

15. **לקולה** יש לשקול את הודאתו המיידית של הנאשם בתיק העיקרי ובתיק הצרוף, הודאה שמלמדת על רצונו "לנקות שולחן" ולפנות לדרך חדשה. כן יש לשקול את עדויות האופי שנשמעו מטעם הנאשם ואת נסיבותיו האישיות, כפי שפורטו בתסקירים, לרבות את מצבו הכלכלי של הנאשם ואת מצבה הבריאותי של אמו (הוגשו מסמכים). עם זאת, רואה להבהיר כי נסיבותיו האישיות של הנאשם לא יוכלו לשמש לו לעד "תירוץ" לביצוע עבירות ולא יוכלו לשמש לו לעד להקלה בעונשו (ראו טיעוני הנאשם וב"כ לעונש בת"ד 2023-06-12 (ת/2)).

16. **לחומרה** יש לשקול את עברו התעבורתי של הנאשם (ת/1). עיון בת/1 מעלה כי הנאשם הוציא רישיון נהיגה אך בשנת 2016, ברם צבר, בשנים שלפני כן 3 הרשעות קודמות, הן בגין נהיגה כשהוא אינו מורשה לנהיגה, הן בגין נהיגה בשכרות והן בגין גרימת תאונת דרכים, בגינה אף נדון למאסר לתקופה של חודש בעבודות שירות. ועוד - עיון בת/1 מלמד כי לצד המאסר בפועל הוטל על הנאשם מאסר על תנאי לתקופה של 7 חודשים למשך 3 שנים, מאסר שפקע כחודש לפני ביצוע העבירות מושא התיק העיקרי ותיק הצרוף. מילים אחרות, הנאשם התחמק מהפעלת המאסר המותנה בעור שיניו.

כן יש לשקול את התרשמות שירות המבחן מהנאשם ואת הערכתו כי המסוכנות להישנות ביצוע עבירות דומות בעתיד גבוהה.

17. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים סברתי כי יש להטיל על הנאשם מאסר בפועל, לריצוי מאחורי סורג ובריח. עם זאת, אך מחמת חסד עם אמו של הנאשם ובשים לב לתיקון בחוק העונשין, החלטתי לאפשר לנאשם לרצות את המאסר שיוטל עליו בדרך של עבודות שירות.

סוף דבר

הריני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א. מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים, אשר ירוצה בעבודות שירות בבית חולים רמב"ם בחיפה בימים א'-ה' משך 7.5 שעות בכל יום.

הנאשם יתייצב לריצוי עבודות השירות בתאריך 24.6.19 בשעה 08:00, במפקדת מחוז צפון, יחידת עבודות השירות, בדרך הציונות 14, מתחם תחנת משטרת טבריה.

מובהר לנאשם כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח וביקורות הפתע, לרבות איסור שתיית אלכוהול או שימוש בסמים וכי כל הפרה תביא להפסקה מנהלית ולריצוי העונש במאסר ממש.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 9 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירה של נהיגה בשכרות או נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים, או נהיגה בזמן פסילה.

ג. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 5 שנים בפועל. מניין ימי הפסילה יחל מיום 26.3.17, אז נפסל הנאשם עד תום ההליכים המשפטיים בתיק הצירוף.

ד. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 12 חודשים על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירה של נהיגה בזמן בפסילה או נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים או נהיגה בשכרות.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ב אייר תשע"ט, 27 מאי 2019, בהעדר הצדדים.